

se Patsub minno süddame peäle. Agga ma
Isdan, et teie hea issale varrem põlli tulleb;
ja minna julgen sedda tootada. Müüd ma
vallun teid, söbber, ärge pange pahhaks,
et ma nattukesje aega mõtlema jään ja wait
seisan.

Kui pääw sai loja läinud, siis Herra käs-
kis, et Robert pididi mõda aiama. Ni pea
kui nemmad mäele said, siis Herra andis
Robertile omma rahha-kukro, kus ennain
kui saa Rubla eest kuld, ja hõbbe, rahha sees
olli, ja läks issi ni kermeste ärra, et telne
ei sanudki aega tedda ni sate aäni eest tän-
nada. Kül Robert püdis sedda kallist Her-
rat, kes temma wasto ni helde olnud ja kel
nähti ni hea südda olleraad, jälle kätte sada,
ja tedda tännada, agga ei sanud polegi.

Kuus näddalat pärrast sedda, kui Ro-
bert omma emma ja õddede seltsis sõma-
laua jures olli, astus temma issa tuppä,

ter

terretas neid ja ütles: Oh! minno abbi-kasa
ja minno lapsed, kuidä ollete ni pea joud-
nud mind lunnastada, mulle kallid ridid ja
ni palju teerahha sato, et mul weel kukro-
täis kuld, rahha järrel on? Kül teie ollete se
eest kibbedat waewa näinud. Kuidä jouat
minna teid niugguse armastusse eest tännä-
da? Ehmatas ja rõõm olli emma ja laste
jures kordamissi liikumas; nende filmad läk-
sid wele, ja nore Robertile kipous minnes-
tus peäle. Emma wotab temma peäle ja
ütleb issa wasto: sefinnane meie poeg on
sinno lunnastaja. Kuus tubhat wanna
taairit käsiti sinno eest lunnastusseks. Zub-
ba meil olli pool sedda hinda kous; ja sure-
mat ossa olli-meiepoeg omma tõ ja waewa-
ga teeninud. Se hea laps tahtis jo es-
mesest otlast sinno assemole orjaks minna.
Wist ta on söbro leidnud, kes aituud sind
lunnastada. Issa jääb mõtlema ja üt'eb:

Oh!